

Vz gib ljubezni

Postni čas je poseben čas milosti, ko nam je Gospod še bolj naklonjen (še bolj kot itak že je), da obnovimo, poglobimo ali pa na novo vzpostavimo odnos z Njim. Da bi na Veliko noč v Duhu in resnici, ne samo obhajali in praznovali temveč dejansko živeli bistvo naše vere – Jezusovo vstajenje od mrtvih – v vseh okoliščinah in aspektih naših življenj.

K poglobitvi, obnovitvi ali ponovni vzpostavitvi nas lahko vodi poseben nagib ljubezni, ki ga imenujemo hvaležnost. Do hvaležnosti prideš, ko sebe prepoznaš kot reveža, saj revež ne sprejema samo darov, temveč tudi samo življenje s hvaležnostjo. Pred seboj imejmo podoba svetopisemskega Joba, ki pravi: »Nag sem prišel iz materinega naročja in nag se povrnem tja. Gospod je dal in Gospod je vzel, bodi češčeno Gospodovo ime! Dobro smo prejeli od Boga, zakaj bi hudega ne sprejeli?« (Job 1,21,2.10)

Z držo reveža, lahko vse kar nam Bog nakloni – dobro ali slabo – sprejemajmo kot miloščino, dar in vedno bo na mestu hvaležnost. Do te držo pa lahko pridemo preko treh postnih pripomočkov: miloščina (dobra dela) - ki je sama po sebi odpoved – post, oboje pa podkrepljeno z molitvijo.

Osrednje dejanje postnega časa pa je spoved: s spovedjo Bogu izpovem ljubezen reveža, ki je popolnoma odvisen od Njegove milosti. Spoved je zakramentalna odpoved grehu. Za spoved si moramo vzeti čas – torej še ena odpoved. Da ne omenjamo, kako nam napuh velikokrat kljubuje – post. In seveda dobre spovedi ni brez molitve.

PRIPOMOČKI ZA VEROVANJE

Obstaja del pohišтва, ki smo ga praktično izrinili iz naših domov, čeprav je treba priznati, da tudi včasih ni bil ravno priljubljen del pohišтва. To je klečalnik. V preprostih domovih ga je velikokrat nadomestila pručka. Klečalnik nas spodbuja k prav posebni molitveni drži – drži ponižnosti in spokornosti. Najnižja ali pa najvišja oblika drže ponižnosti in spokornosti, predanosti vsemogočni Božji milosti pa je ležanje na tleh na obrazu – prostracija, ki jo vsak duhovnik prakticira pri obredih velikega petka.

Na klečalniku klečimo. Klečimo zato, da v Duhu in resnici (prim. Jn 4,23), ne samo z besedami, temveč tudi z dejanji – telesom, izrazimo Bogu, da smo reveži in želimo od Boga izprositi prav posebne milosti in pomoči.

Klečanje je skrajna oblika prošnje. Dandanes je prišlo v navado, skorajda klišejsko, da moški poklekne pred žensko, ki jo ljubi, ko jo zaprosi za roko. Ta drža ni samo romantična. Ta drža ima velik psihološko moč, saj se na ta način na milost ali nemilost predamo, podredimo tistemu/tisti, pred katerim/o klečimo. In če nekdo kleče nekaj prosi, mu je težko to prošnjo odreči. Tako verniki v tistih najhujših življenjskih primerih pokleknemo ali pa gremo celo kleče okoli Marijine milostne podobe na Brezjah.

Klečanje je drža podrejenosti. Podobno se dogaja v živalskem svetu, podrejena žival podredi, nadrejeni. Psiček, ki ugotovi, da je nasprotnik močnejši, se bo ulegel na hrbet in občutljive dele telesa izpostavil nadrejenemu psu. Tisti, ki kleči: bodoči mož, revež pred fevdalnim gospodom, ali pa bogaboječji vernik pred tabernakljem se s to držo podredi višji, pomembnejši, silnejši osebi. Kakor je bilo že v prvem odstavku omenjeno obstaja še ena drža, ki izraža še večjo podrejenosti in ponižnost – to je prostracija, ko se s celim telesom uležemo z obrazom na tla. To držo

vsakodnevno opravljajo redovniki kartuzijani. Tudi ta drža ima veliko psihološko moč: tako za tistega, ki se podreja, kot za tistega, ki je nadrejen.

Iz drža podrejenosti, pa klečanje predstavlja tudi držo spoštovanja. Tako pri Najsvetejšem delu svete maše – spremenitev, ko duhovnik izgovarja besede spremenitve, verniki klečijo (če ni klečalnikov pa stojijo). Pokleknejo tudi ko pridemo v cerkev oz. ko gremo mimo tabernaklja v katerem je Jezus. Državni protokoli marsikatero države predvidevajo, da v znamenje spoštovanja pokleknejo ko gre mimo kralj ali kraljica. V nekaterih državah pa ljudje pokleknejo tudi ko gre mimo kak visok cerkveni dostojanstvenik.

Najsi bo klečanje naš izraz prošnje, podrejenosti, spoštljivosti, je to drža, ki je za vernika zelo koristna. Postavlja nas v pravičen odnos do Boga in tudi drug do drugega. Vsepovsod je znana podoba kmeta, ki s svojo družino, zvečer po končanem delu kleče zmoli rožni venec. Zaradi tega dejanja, ni bilo življenje nič boljše v materialnem ali družbeno-političnem smislu, je bilo pa vsekakor lažje, srečnejše.

Kajti ko poklekneš, četudi čutiš upor zaradi napuha, pritiska okolice in vsega ostalega, na ta način olajšaš, osvobodiš svoje življenje predstave, pričakovanja da si najboljši, najlepši, najpopolnejši, brez greha in slabosti itd. – obenem pa se osvobodiš, če ljudje s katerimi živi ali dela gojijo pričakovanja da boš najboljši, najlepši, najuspešnejši itd, saj s klečanjem priznaš, da obstaja nekdo Drug, ki je najboljši, najlepši, najpopolnejši, brez greha in slabosti in od katerega si kot človek - vernik na milost ali nemilost odvisen.

In kakor je bilo že omenjeno, Bog težko spregleda molitev tistega, ki kleči pred tabernakljem v katerem je Jezus.

NAMEN POSTNEGA ČASA

Vstopili smo v postni čas. Namen postnega časa je spreobrnitev. Vera ni nekaj konstantnega, pri krstu jo sicer prejmemo za vekomaj, vendar zaradi različnih življenjskih okoliščin njena moč bodisi peša, bodisi se krepi. Ni v vsakem življenjskem obdobju enaka. Vernik lahko svojo vero hitro zaduši, tako nas Jezus posebej opozarja: »Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame nenadoma« (Lk 21,34) Obteženo srce težko veruje, osvoboditi se mora bremen tega sveta.

In temu je namenjen postni čas, da vzpostavimo harmonijo, ravnotežje, ki smo ga čez leto izgubili in da se navzamemo tiste kreposti, ki je potrebna, da človek sprejme, četudi ne razume skrivnosti naše vere: Jezus Kristus je vstal od mrtvih. Ne samo na Velikonočno jutro, temveč vsak dan, vsakič ko se soočimo s smrtjo v našem vsakdanjem življenju: fizično ko nekdo umre, ali pa metafizično, ko se srečujemo z različnimi konci, kar smrt dejansko je: konec službe, konec šole, konec življenjskega obdobja, konec prijateljstva, itd.

Krepost zaradi katere lahko vidimo, da je Jezus Kristus vstal od mrtvih in da živi ter z njim živimo tudi mi je ponižnost.

Litanije ponižnosti so pobožnost, ki jo opravljamo kleče. Sestavljen jih je kardinal Rafael Merry del Valu, nekdanji državni tajnik pri sv. Piju X., ko se je umaknil od javnih zadev Cerkve. Litanije so zabeležene v knjigi Sarah roberta: Moč tihote, proti diktaturi hrupa, Družina, Ljubljana 2019, str. 23-24:

O Jezus, blagega in ponižnega Srca,
Naredi moje srce podobno tvojemu Srcu.
Lastne volje, reši me o Gospod.

Želje, da bi bil spoštovan,
Želje, da bi bil ljubljen,
Želje, da bi bil iskan,
Želje, da bi bil občudovan,
Želje, da bi bil pohvaljen,
Želje, da bi bil izbran,
Želje, da bi bil povpraševan,
Želje, da bi bil sprejet,
Želje, da bi bil razumljen,
Želje, da bi bil obiskan,

Strahu, da bi bil ponižan,
Strahu, da bi bil preziran,
Strahu, da bi bil zavrjen,
Strahu, da bi bil obrekovan,
Strahu, da bi bil pozabljen,
Strahu, da bi bil zasmehovan,
Strahu, da bi bil sumničen,
Strahu, da bi bil žaljen,
Strahu, da bi bil zapuščen,
Strahu, da bi bil odklonjen,

Daj mi, Gospod, željo, da bodo drugi bolj ljubljeni od mene.
Daj mi, Gospod, željo, da bi drugi rastni v mišljenju, jaz pa naj se manjšam.
Daj mi, Gospod, željo, da bi bili drugi poklicani, jaz pa pozabljen,
Daj mi, Gospod, željo, da bi bili drugi v vsem izbrani.
Daj mi, Gospod, željo, da bi bili drugi bolj sveti od mene, samo če bom jaz
toliko, kolikor morem.
Daj mi, Gospod, željo, da bom nepoznan in ubog.

Gospod, razveseliti se hočem, da sem brez naravnih popolnosti na duši in na
telesu.

Gospod, razveseliti se hočem, kadar ne pomislijo namen.

Gospod, razveseliti se hočem, kadar mi nalagajo najnižja opravila.

Gospod, razveseliti se hočem, kadar se drugim ne zdi vredno, da bi mi
pomagali.

Gospod, razveseliti se hočem, kadar me pustijo na zadnjem mestu.

Gospod, razveseliti se hočem, kadar me prilično ali neprilično grajajo.
Blagor tistim, ki trpijo preganjanje zaradi pravice, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.

ZAKRAMENT SV. KRSTA

Vsi starši, kateri bi radi, da Bog njihovim otrokom podeli dar vere, lahko svoje otroke prinesejo h krstu.

12. marca. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 8. marca ob 19-ih.

Pred pripravo naj se starši oglasijo v župnijski pisarni ob petkih od 16-17, zaradi vpisa v krstno knjigo. Datumi priprav na krst se lahko spremenijo, spremljajte aktualna tiskana in nedeljska oznanila.

VEROUK 2022/2023

Če strnemo otrokovo versko vzgojo zgolj na verouk in velikonočni žegen, vera dejansko postane manj od cenenege igrache. Postane neko nujno zlo, včasih celo vraževernost nekakšna tradicionalno obredje, ki pač spada h naši srednje evropski družbi. Dobrodošla, ko je treba nabirati politične točke in dobrodošla tema, ko se išče krivca.

Pomen vere in hvaležnost, da imaš vero, se pokaže skozi življenje: bodisi takrat, ko te v življenju premetava, a te ne premeče, bodisi takrat, ko vse

človeške moči odpovedo in ti ostane zgolj vera. Zato je še kako pomembno, da so otroci in njihovi starši čim večkrat v Božji prisotnosti: preko svete evharistije in svete spovedi. Da se naužijejo Božje milosti, ki je za zveličanje potrebna.

Starše zato pozivam: zavedam se, da biti krščanski starš ni lahko: ni bilo lahko ne v socializmu, tudi danes ni. Zato morate biti vi utrjeni in globoko prepričani v svoji veri, kakor pravi apostol Pavel: »Vera je trdno prepričanje o tem, kar kdo upa, prepričanje o stvareh, ki se ne vidijo. Po veri spoznavamo, da je bil svet urejen z božjo besedo, da je iz nevidnega nastalo, kar se vidi« (Rim 11,1.3), **da boste lahko s svojo vero pomagali svojim otrokom verovati**. Naj vidijo vašo vero, ko boste opravili svoje verske dolžnosti: pred veliko nočjo opravili spoved in za veliko noč prejeli sveto obhajilo.

V mesecu februarju bo verouk potekal:

Od 1. do 5. razreda: 6.3.2023 in 20.3.2023

Od 6. do 8. razreda: 13.3.2023 in 27.3.2023

Udeležba pri vigiliji na veliko soboto in na veliko noč je za vse veroučence obvezna. Če otroka pri teh mašah ni, verouka ne more opraviti, ker je velika noč vzrok in razlog naše veroizpovedi. Prav tako otrok ne more pristopiti k prvemu obhajilu niti k zakramentu svete birmе. Če bo otrok prisoten samo pri velikonočnem žegnu, se to šteje, kot da ga ni bilo, in ravno tako ne opravi verouka, tudi če je bil vse nedelje prej prisoten. Velikonočni žegen je zgolj pobožnost, ki ni obvezna.

Vera kot vsaka stvar v tem našem življenju: zahteva nek vložek s strani tistega, ki pač **hoče** verovati oz. če starši **hočejo**, da imajo otroci v življenju nekaj več. Včasih se je za vero potrebno tudi boriti: sam s seboj in z okolico v kateri živimo in delamo.

POSTNA DEJANJA

Na pepelnično sredo (22. februar) smo pričeli s 40 dnevnim postnim časom, kot pripravo na Veliko noč. Postni čas je milostni čas, ko nam je Bog še bolj, kot nam je že itak, naklonjen, blizu, da obnovimo, poglobimo ali pa na novo vzpostavimo odnos – milost z Njim.

Na voljo nam je nekaj tradicionalnih dejanj:

- **molitev križevega pota ob petkih.** Križev pot molimo kot češčenje Jezusovega trpljenja, ki nam je prineslo odrešenje. Kot priprošnja revežev do vsemogočnega in milostnega Boga. Ter kot dejanje spokornosti. Križev pot bomo molili vsak petek začeni ob 17.15 na župnijskem vrtu (v primeru, če bo zelo deževalo ali snežilo, bomo križev pot zmolili od postaje do postaje v župnijski cerkvi). Takoj po molitvi križevega pota bomo nadaljevali s sveto mašo. Zato se lahko zgodi, da se bo ob petkih maša začela prej ali pa kasneje.
- **miloščina (dobra dela):** je posebno dejanje, ki v sebi združuje tako odpoved – post (nečemu se moramo odpovedati, da to kar imamo lahko damo naprej), ter molitve. V Svetem pismu lahko preberemo, da »miloščina rešuje smrti, izbrisuje grehe in pomaga doseči usmiljenje in večno življenje«. (Tob 12,9. Miloščina nas odpira za D(d)rugega. Resnična in pravična miloščina (dobra dela) prinašajo koristi za posameznika, če jih opravlja, kakor nam naroča Jezus: »Glejte, da dobrih del ne boste opravljali pred ljudmi, da bi vas oni videli; sicer ne boste imeli plačila pri svojem Očetu, ki je v nebesih. Kadar pa ti daješ miloščino, naj tvoja levica ne vé, kaj dela tvoja desnica, da bo tvoja miloščina na skrivnem; in tvoj Oče, ki vidi v skrivno, ti bo povrnil« (Mt 6,1.3-4)

- **post, odpoved** je takrat ko se zadržimo nečesa, kar nam v življenju posebej, veliko pomeni. Največkrat se odpovedujemo hrani, saj je hrana pomembna za naše življenje. Tako se ob petkih zadržimo mesa (ker je Jezus kot mesen človek trpel na križu), ali pa alkohola, sladkarij in podobnega. Seveda nismo omejeni samo na hrano. V postnem času se lahko zadržimo tudi drugih stvari, še posebej tistih, ki ovirajo naš odnos z Bogom. Tako se lahko odpovemo uporabi interneta (razen, če je strogo za službo ali šolo), televiziji (TV poročila marsikoga spravijo v slabo voljo, da se jezi, preklinja, torej se lahko temu odpovemo 😊), knjigam, itd., ter čas, ki nam ostane namenimo za drugega, kot dobro delo, ali pa molitvi.
- **molitev:** najbrž ni odveč še spodbudimo tudi k raznim molitvenim dejanjem. Lahko smo pozorni na trikratno zvonjenje in obnovimo 3x molitev Angelovega češčenja, lahko se obvezemo, da bomo bolj pozorno sodelovali pri nedeljski sveti maši, lahko si zadamo, da bomo vsak dan zmolili eno desetko ali pa del rožnega venca, itd.

Na voljo pa imamo še druga dejanja:

- Obiskovanje Jezusa v tabernaklju, takrat ko ni nobene maše ali druge skupne pobožnosti (ž.c. je odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih)
- Skupno češčenje Jezusa v Najsvetejšem zakramentu ob ponedeljkih ob 8.30 z molitveno uro ali pa ob četrtek ob 20-ih s tiho adoracijo

MAŠNI NAMENI – MAREC 2023

Urniki svetih maš:

Ponedeljek, sredo, četrtek in petek ob 18-ih

Torek in sobota: 8-ih

Nedelja ob 8-ih in 10-ih

Urniki svetih maš se lahko spremenijo. Spremljajte nedeljska oznanila! Ob praznikih je urnik svetih maš napisan posebej! **Mašni nameni se pobirajo na prvi petek v času uradnih ur za naslednji mesec** (npr. marca za april)

Župnijska cerkev je za osebno molitev odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih

Zakrament svete spovedi lahko opravite (razen če pride kaj vmes):

- pol ure pred večerno sveto mašo
- po dogovoru

Ob zadnji (smrtni) uri, oz. ko opazite, da se življenje zaključuje, poskrbite, da boste prejeli poslednje zakramente! Zvoniti po toči je prepozno! Ker noben človek ne more biti 24 ur na dan, 365 dni na leto na razpolago, se včasih zgodi, da nisem na razpolago. V tem primeru se obrnite na sosednje župnije.

!!! OBVESTILO !!!

Ob petkih v postnem času bomo pred mašo molili križev pot začeniši ob 17.15 na župnijskem vrtu (v primeru da bo zelo deževalo ali snežilo, bomo križev pot zmolili od postaje do postaje v župnijski cerkvi), zato se lahko zgodi, da se bo sveta maša ob petkih začela prej ali pa tudi kasneje.

SEZNAM MAŠNIH NAMENOV JE NA VOLJO ZGOLJ V TISKANI OBLIKI OZ. NA OGLASNI DESKI!

BRALCI BERIL

- Preko e-maila lahko predhodno prejmete berilo, da se doma pripravite, v tem primeru pošljite e-mail na: ales.pecavar@rkc.si
- V primeru, da je bralec odsoten in tisti dan, ko je razporejen ne more brati naj poskrbi za zamenjavo.

SEZNAM BRALCEV BERIL JE NA VOLJO ZGOLJ V TISKANI OBLIKI OZ. NA OGLASNI DESKI!

JEZUS IN IZGORELOST

Za izgorelost se zdi, da je moderen pojav. Stroka tem pojmom razume različne zdravstvene probleme, ki jih človek doživlja tako na psihičnem kakor tudi na fizičnem področju, ki naj bi bile posledice modernega, sodobnega načina življenja.

Tehnika je svet napravila za globalno vas. V eni uri ali dveh urah lahko prepotujemo polovico sveta. Imamo dostop do informaciji, o katerih so

lahko naši predniki samo sanjali. Danes že težko rečemo, da obstaja kakšen nerazvit košček sveta, saj smo na podlagi informacijske dostopnosti poučeni, da imajo tudi na najbolj odročnih krajih, če že ne dovolj hrane in zdravil pa vsaj internet in sodoben telefon. Intimnosti praktično več ni, človek pa mora biti skorajda dostopen 24 ur na dan, 365 dni v letu, celo svoje življenje.

In ta občutek vse splošne dostopnosti po eni strani, da moraš vse vedeti, vse znati in imeti o vsem oblikovano mnenje, ter občutek, da ne moreš zadostiti »standardom« tega sveta, ki postajajo čedalje bolj zahtevni, tako na poklicnem (kljub tehniki se delovni čas podaljšuje, uslužbenci so primorani imeti »domačo nalogo«) in družbenem področju, povzročijo psihični pritisk, zaradi katerega se preprosto sesuješ. Tisti, ki so doživeli izgorelost pripovedujejo, da so izgubili samega sebe. Najbolj razširjeni simptomi se kažejo na psihičnem področju:

- občutek, da si izgubil samega sebe
- spiš a se ne napiš
- pozabljaš pin kode in podobne zadeve
- živčnost, napetost,
- bodisi globoka depresija, bodisi silovita agresija
- živčni zlom

in posledice se čutijo tudi na fizičnem področju: splošna utrujenost, pregledi so vsi v redu, a tebe vse boli. Po drugi strani pa se lahko zaradi stresa in izgorelosti lahko pojavijo tudi resne fizične bolezni, med katerimi so težave z mišicami, prebavili, težo, vnetja, kap, samomor, itd.

Žal čudežne tabletko, ki bi rešila problem izgorelosti ni. Razen v skrajnih primerih se predpišejo kakšni antidepresivi, ter pomirjevala. A to ni rešitev za dolgi rok, za marsikatero od teh zdravil velja, da lahko človek postane odvisen od njih in zopet lahko zapade v drugo skrajnost, skrajnost odvisnosti, ki zopet ne prinaša kakovostnega življenja.

Preden stroka poseže po antidepresivih in pomirjevalih predlaga spremembo načina življenja, prehrane in predvsem miselnosti. Že apostol Pavel opozarja na pogubnost človekove misli: »Toda meseno mišljenje je smrt, duhovno mišljenje pa življenje in mir« (Rim 8,6) in seveda »In nikar se ne prilagajajte temu svetu, ampak se tako preobražajte

z obnovo svojega uma, da boste lahko razpoznavali, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno» (Rim 12,2) – prilagoditi svoje mišljenje, pomeni spremeniti svoje življenje, spreobrniti se. Ko prebiramo izpovedi ljudi, ki so uspešno premagali izgorelost, je bilo praktično orodje tudi duhovnost, vpliv krščanske duhovnosti pri reševanju izgorelosti ni zanemarljiv.

Za krščansko duhovnost, teologijo izraz izgorelost ni tuj. Krščanstvo ta izraz pozna že 1.800 let, vendar pod drugim imenom. Krščanski pisec Evgarij Pontski (345-399) izgorelost pozna pod pojmom akedia kot nekakšno duhovno lenobo in naveličanost, opisano kot: 'dost-mam-vsega, nič-se-mi-ne-da', občutek, da si izgubil samega sebe, itd. Ob primerjavi simptomom akedie in izgorelosti pridemo do spoznanja, da je to eno in isto. Najodličnejši poznan pacient izgorelosti sta prerok Elija in sv. Janez od Križa in sleherni ima kar nekaj dobrih nasvetov, kako se izgorelosti rešiti ali pa jo celo preprečiti.

Primerna, uravnotežena krščanska praksa lahko posamezniku pomaga preprečiti izgorelost, ob hujših primerih, ko je potrebna celo hospitalizacija pa lahko pripomore h hitrejšemu okrevanju. Najbolj žalostno je, da je statistično so izgorelost, samomori, psihične težave najbolj navzoče med kristjani, ker kristjani svoje vere ne jemljejo resno. **Postni čas** je prav posebej primeren čas, da ulovimo, vzpostavimo ravnotežje.

Kristjan je po krstu Božji otrok. Za vsakega otroka je bistveno, da je v dobrem odnosu s svojimi starši. Tako v času otroštva, kakor v odrasli dobi. Frustracije, težave odraslih imajo velikokrat vzrok v slabih, nezadostnih odnosih s starši v otroštvu. Kristjan, kot Božji otrok ni nobena izjema. Kristjan kot Božji otrok mora biti v milostnem stanju z nebeških Očetom. Zato tolikokrat poudarjam, da **verska vzgoja otrok ne sme obstajati zgolj in samo na obiskovanju verouka, temveč predvsem, da je otrok čim večkrat v navzočnosti Božje milosti**, ki izhaja iz Jezusove prisotnosti na tem svetu v obliki svete evharistije (nedeljske maše, tedenska maša ni nedeljska) in svete spovedi.

Nekaj nasvetov za preprečevanje izgorelosti ali pa tudi za pomoč, ko se ta že pojavi:

Nedeljska sveta maša: ohrani nedeljo in nedelja bo ohranila tebe. Vendar obiskovanje nedeljske svete maše, ne sme biti rutina. Kajti ali boš šel v sosednjo župnijo, če se zgodi, da zaradi pomanjkanja duhovnikov Dolenja vas ostane brez duhovnika? Eden izmed znakov, da je nedeljska maša rutina zate postala rutina je, da prideš k maši nekaj minut prej, ali pa celo zamudiš, ali pa med mašo celo stojiš zunaj. Spoštuj nedeljsko mašo za vsako ceno, zakaj šest dni imaš, da delaš, da skrbiš, da se ukvarjaš. En dan pa imaš, da ga nakloniš Bogu. Nihče ne more biti vsak dan na voljo, tudi ti ne, zato se odtrgaš od vsakdanjika in greš v cerkev, da se srečaš z Bogom, ki je sam po sebi nevsakdanji, presežen, metafizičen. Človeka ne ogroža samo pomanjkanje dela, tudi preveč dela zna biti nevarno. Opuščanje nedeljske svete maše vodi v izgorelost, ker človek ni samo fizično, meseno bitje, temveč je tudi metafizično, duhovno in kulturno bitje. In če ni izpolnjeno tudi s tega vidika, bo pregorrel.

Včasih nam obisk nedeljske maše preprečujejo razni predsodki: ne hodiš tja zaradi drugih, temveč zaradi sebe in svojega odnosa z Bogom. Včasih se ti zdi vse skupaj nerazumljeno. Večina ljudi s katerimi se prvič srečamo se nam zdijo nerazumljivi. A ko jih bolje spoznaš postanejo popolnoma sprejemljivi. Pri nedeljski maši si v prisotnosti Boga in z njim komuniciraš preko mašnega obreda. Počasi boš razumel dinamiko odnosa med tabo in Bogom. Vendar v celoti nikdar, saj konec koncev ne moreš vse vedeti in vse znati, niti Bog niti Cerkev, niti vera sama po sebi, tega od tebe ne pričakujeta. Pričakujeta pa zaupanje v nauk, dogmo, resnico, dejstvo, Jezusovo prisotnost v sveti evharistiji in sveti spovedi (ne pa v dejanja klera in laikov, ki so lahko včasih v nasprotju). In to zaupanje ti bo rešilo življenje.

Redna spoved: pri tem zakramentu priznaš da si nepopoln, grešen, ne znaš vsega, ne veš vsega in nisi sposoben vedno prav ravnati. In to je dobro. Kajti standardi sveta hočejo človeško nezmotljivost. Standardi tega sveta hočejo, da človek živi in dela nadčloveško, od človeka zahteva skorajda božanske lastnosti. In ko hoče doseči standarde tega sveta, zavestno ali nezavestno greši. Z grehom človek dejansko izgubi samega sebe, izgubi harmonijo ravnotežje. Z zakramentom svete spovedi, pa vstopimo v stanje milosti, ravnotežja, ki smo ga z grehom izgubili. Spoved odpusti greh, odpusti dejanje, vendar posledice ostanejo. In ravno zaradi tega, ker smo po spovedi

v Božji milosti, ko smo breme greha, zla preložili v Božje roke, se običajno tudi posledice lažje rešijo in izgubijo svojo smrtonosno željo. Z zakramentom svete spovedi se vzgajamo v mišljenju, da je Bog močnejši od zla, smrti in greha, saj Božja ljubezen obuja Jezusa, ki je mrtev zaradi zla in greha.

Češčenje Najsvetejšega zakramenta: pomeni biti v Božji navzočnosti. Že samo s tem, ko vstopimo v cerkev, ter postojimo za minuto dve, brez besed in brez misli, četudi je prazna in ni ne uradnega češčenja, niti svete maše ali kake druge pobožnosti, smo počastili Jezusa, ki pa je navzoč 24 ur na dan, 365 dni v letu, dokler je seveda župnik-duhovnik v župniji. Ne samo, da smo počastili Jezusa, sami sebe smo izpostavili Božji milosti. In večkrat ko to naredimo, bolj bo Božja milost močnejša in navzoča v našem življenju in bolj bo Bog lahko v nas in po nas deloval. Bolj kot je človek obremenjen z življenjem v službi in družbi, bolj bi moral obiskovati Jezusa, ki je v tabernaklju.

Molitev: je pogovor z Bogom. Pogovor pa ni samo govorjenje, ker je to monolog, temveč tudi poslušanje. Ko izgovarjamo molitev npr. Oče naš, skušajmo moliti na glas, da slišimo besede te molitve in skušamo prisluhniti kaj nam govorijo. Bog nam govori preko Božje besede, preko nauka Cerkve, ampak mi moramo tudi poslušati, zato včasih tudi kaj prebrati in prebrano premišljevati. V marsikateri cerkvi se pred mašo moli rožni venec. Vendar ta molitev ni izmoljena, temveč zdrdrana, po normi, rutinsko, včasih celo vraževerno. Toda ali ljudje sploh dojemajo, kaj izgovarjajo.

Umik in tišina: Nihče na tem svetu ne more biti 24 ur, 365 dni na leto na voljo. V Svetem pismu izvemo, da se je Jezus redno umikal v samoto, da Jezus velikokrat molči. Zagotovo so službe, od katerih je odvisno naše življenje in so zato dežurne službe, ampak tudi dežurne službe niso namenjene ne nujnim opravkom. Tehnika nas je napravila odvisne od nenehne navzočnosti človeka v našem življenju. Včasih človek niti na WC ne more iti več v miru. Vse je postalo tako nujno. Umik in tišina bosta četudi samo za nekaj minut ali pa ur, stabilizirala tvoje življenje.

Umik in tišina sta povezana z vsem, kar smo zgoraj povedali: nedeljska sveta maša je umik iz vsakdanjega dela, ki ga posvetimo Božjemu delu. Sveta spoved je umik iz napuha, domišljanja o lastni popolnosti, ter s tem zaupanja

Božji milost. Češčenje Najsvetejšega zakramenta je umik pred težo dneva, da se prepustimo lahkotnosti Božjega delovanja. Molitev, kot pogovor (molitveni obrazci) in poslušanje ter premišljevanje prebranega je zopet umik, da bi izbistrili svoj um, ter lastno misel in voljo spreobrnilo k Božji volji in miselnosti. Vsak umik pred Gospoda je priznanje in sprejemanje Gospoda. In večkrat kot ga sprejmeš, boljše bo.

Za nekaj minutni ali urni odmik je župnijska cerkev v Dolenji vasi je odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih.

Sveto spoved lahko opraviš pol ure pred večerno sveto mašo ali po dogovoru.

Skupno češčenje Najsvetejšega zakramenta:

z molitveno uro vsak ponedeljek ob 8.30 (razen če je v nedeljo drugače oznanjeno)

v tihi adoraciji vsak četrtek ob 20-ih (razen če je v nedeljo drugače oznanjeno)

Župnijska pisarna
je odprta
petek od 16-17

Mašni nameni se
pobirajo na prvi
petek v času uradnih
ur za en mesec.

Sveta spoved
Pol ure pred
večerno sveto mašo
oz. po dogovoru.

**Bolniško
maziljenje**
Za obisk se
dogovorite preko
tel.: 031/347-427

**Duhovnik v UKC
Ljubljana:**
p. Daniel Golavšek
tel.: 041/613-378

**Duhovnik v
bolnici Novo
mesto:**
p. Marko Novak
tel.: 041/742-721

Župnijska cerkev
je odprta vsak dan
od 9-ih do 18-ih
(19-ih poleti)

Postna hvalnica

O Kristus, prava luč sveta,
preženi vso temo srca,
krepost naj v dušah se blešči,
ko spet začenja se nov dan.

Ko daješ milosti nam čas,
spokornega še daj duha,
v dobroti spreobrne vse,
ki čakaš nas usmiljeno.

O daj, da spokorimo se
vsaj malo, in odpusti nam,
saj večji si v usmiljenju,
kot grehi vsega so sveta.

Tvoj pride dan, Gospod, tvoj dan,
ko vse na novo zacvete,
naj veselimo se ga vsi,
ker prenovljeni bomo v njem.

Trojica sveta, naj slavi
te vse vesoljstvo in časti,
naj duh očiščen, prenovljen
ti poje novo hvalnico. Amen.

(Bogoslužni molitvenik – brevir, hvalnice)

Glas svetega Roka – oznanila župnije Dolenja vas
Odg.: Pečavar Aleš, žpk. Telefon: 031/347-427
E-mail: ales.pecavar@rkc.si